

Δεκεμβρίου ιη΄.
Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Σεβαστιανοῦ
καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ἰστῶμεν στίχους δ΄ καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια·

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων

Τοῦ Κωνσταντίνου ἡ Πόλις, τέρπου καὶ χόρευε, ἐπὶ
τῇ θείᾳ μνήμῃ τοῦ γενναίου ὀπλίτου, τοῦ πᾶσαν
δυναστείαν τοῦ δυσμενοῦς, ἀνδρικῶς ἀφανίσαντος·
τούτῳ βοῶντες ἐν πίστει, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Χριστόν, Μάρ-
τυς, ἰκέτετε.

Τὸν ἀριστεὰ τὸν θεῖον καὶ μιμητὴν τοῦ Χριστοῦ, Σε-
βαστιανὸν τὸν πάνυ, τὴν πηγὴν τῶν θαυμάτων, τὸν
ἀγιάζοντα πάντας ἐν τῷ αὐτοῦ, θαυμαστῷ ἀγιά-
σματι, ἐν ᾧ πιστοὶ συνελθόντες, τὰς δωρεὰς δαψιλῶς
ἀπαρῶμεθα.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες, ἀνευφημήσωμεν, Σεβα-
στιανὸν τὸν μέγαν καὶ λαμπρὸν ἀριστεὰ, τὸν βέλεσι
πρωθέντα καὶ ταῖς πληγαῖς, τὸν ἐχθρὸν κατατρώσαν-
τα, οὗ ταῖς εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῶν πειρασμῶν καὶ κιν-
δύνων ἐκλυτρούμεθα.

Δεῦρο, μαρτύρων τὸ κλέος, Σεβαστιανὲ ἀθλητά, ἐν τῷ
ναῶ ἁγίου μάρτυρος Δημητρίου, τοὺς πίστει συνελθόν-
τας ἐπευλογῶν καὶ παρέχων τὰ πρόσφορα, τοὺς ἐν
ἀνάγκαις ῥυόμενος συμφορῶν, καὶ δεινῶν ταῖς ἰκεσίαις σου.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
εἰληφώς, Σεβαστιανὲ τρισμέγιστε ἀθλητά, ἀγιάζεις ἐν
τῷ ἀγιάσματί σου, ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα.
Διὸ εὐχαριστηρίους σοι ἀναπέμποντες εὐχάς, αἰτοῦμεν σε,
Μάρτυς πανσέβαστε, μὴ παύση δεόμενος τοῦ Κυρίου ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θε-
οῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Ἀπόστιχα στιχηρὰ·

Ἦχος β΄ Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Χαίροις τῶν ἀθλητῶν καὶ τῶν μαρτύρων δόξα, Σεβα-
στιανὲ τρισμάκαρ. Πρέσβευε τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ ἀχρείων
δούλων σου.

*Στίχος· Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσει κέδρος
ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.*

Πάντες οἱ γηγενεῖς, ὑμνήσωμεν ἐμφρόνως, Σεβαστια-
νὸν τὸν θεῖον, τὸν μέγαν πολυνίκην, μάρτυρα γενναι-
ότατον.

*Στίχος· Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.*

Υᾶδω τὸ ἐκ πηγῆς, τῆς σῆς, μάρτυς τρισμάκαρ, τὰς νό-
σους ἀπαλλάττει, ἀπὸ τῶν προστρεχόντων καὶ πίστει
δεομένων σου.

Ἔτερα, Γερασίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν τοῦ βίου σου εὐκλειαν, λαμπροτέραν ἐτέλεσας, μαρτυρίου σκάμμασιν ἀξιάγαστε· τοῦ γὰρ Σωτῆρος τὸ ὄνομα, λαμπρῶς ὠμολόγησας, παριδῶν τῶν γεηρῶν, θεολήπτῳ φρονήματι τὸ χαμαίζηλον, καὶ νομίμως ἀθλήσας ἐδοξάσθης, Σεβαστιανέ τρισμάκαρ, ἐπουρανόις χαρίσμασι.

Τῆ σοφία τῶν λόγων σου, καὶ ἀγάπη τῇ κρείττοι, καὶ οἰκείῳ ἔνδοξε ὑποδείγματι, ὑπὲρ Χριστοῦ παρεθάρρυνας, ἀθλήσας στερρότατα, Μάρτυς Σεβαστιανέ, Ἀθλητῶν θεῖον ὄμιλον, οὓς προέπεμψας, τῷ Σωτῆρι λαμπρῶς ἠγωνισμένους, καὶ τελέσας τὸν ἀγῶνα, τῆς ἄνω δόξης μετέσχηκας.

Τῶν βελῶν τοῖς τοξεύμασι, τὸν ἐχθρὸν κατετόξευσας, καὶ καιρίως ἔτρωσας τῇ ἐνστάσει σου, καὶ ῥαβδισμῶν τῇ δεινότητι, σφοδρῶς ἀπερῥάπισας, δυσσεβείας τὴν ὄφρυν, λαμπρυνθεὶς θείῳ Πνεύματι, ὡς περιδοξος καὶ ἀήττητος Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος, Σεβαστιανέ θεόφρον, τῶν Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Αθλητικῆς χορείας κορυφαῖος, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, ὡς ἐν ἄστροις ἥλιος, Σεβαστιανέ πανθαύμαστε· βίῳ γὰρ καὶ λόγῳ κοσμούμενος, τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ θανεῖν, προθύμως προείλου ὡς ἐν πᾶσιν ἀγχίνους· ἐν ᾧ σοφῶς ἐπαίδευσας, τῶν συνόντων σοι τὸ φρόνημα, ὑπερφρονεῖν τῆς σαρκός, διὰ τὴν πάντων ζωὴν· καὶ μαρτυρικὸν ἀνύσας ἀγῶνα, ἐπαξίως τετύχηκας τῶν βραβείων τῆς ἄνω δόξης. Ἄλλ' ὦ Μαρτύρων ἀγλαΐσμα, σὺν τοῖς συνάθλοις σου πρέσβευε ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἦκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτινη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς· ποιμένες ἀγραυλοῦντες μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν, καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ βασιλεῖ προσάξατε, ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου μητρός· ὄνπερ καὶ κύψασα δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγετο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· πῶς ἐνεσπάρης μοι ἢ πῶς μοι ἐνεφύης ὁ λυτρωτῆς μου καὶ Θεός.

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεῦσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνειδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Λικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψήγεται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ'

ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν κάλαμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὄπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas· πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρα-

τοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν λίθην ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Τῆς ἀληθείας τῷ λόγῳ, ἰθύνων τὸν βίον, μαρτυρικῶς ἠνδραγάθησας, Σεβαστιανέ μακάριε· οὐ γὰρ δόξης μέγεθος, οὔτε συγκλήτου ἀξίωμα, καὶ ἀπειλαὶ καὶ θλίψεις, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης, οὐδόλως χωρίσαι σε ἴχυσαν· ἀλλὰ πάντων περιγεγόμενος ὡς εὐσεβείας διδάσκαλος, τύπος καὶ παράδειγμα, πρὸς ἀθλητικούς ἀγῶνας ὤφθης. Ἄλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστὸν πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Τοῦ μαρτυρίου ὑπελθὼν τὸν ἀγῶνα, στρατηγὸς ὤφθης ἀήττητος, καὶ ὁδηγὸς θεόσοφος, μαρτυρικοῦ συνασπισμοῦ, Σεβαστιανέ ἀεισέβαστε· διὸ τοῖς συναθλοῦσιν σοὶ ἐβόας, θεολήπτῳ φωνῇ· Στῶμεν ἀνδρείως, ὦ ἀδελφοί, πρὸς τὸν προκείμενον ἀγῶνα· ὅτι Χριστὸς ὁ Κύριος, ἡμᾶς ἀπεκδέχεται, ἐν τῇ αἰδίῳ ζωῇ· μεθ' ὧν ποικίλοις ἄθλοις, τὸν ἐχθρὸν θριαμβεύσας, σὺν αὐτοῖς ἠξίωσάι, τῶν μακαρίων ἐλπίδων τὸ πέρασ, ἀπολαβεῖν ἐν χαρᾷ· μεθ' ὧν καὶ νῦν ἰκέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν πανεύφημε.

Ἦχος γ'.

Τὴν πανοπλίαν τῆς πίστεως, ἐνδεδυμένος μυστικῶς ὡς βέλη νηπίων λελόγισαι, τὰς τῶν βελέμωνων τρώσεις, Σεβαστιανέ ἐνδοξε· ὡς γὰρ ἄλλου πάσχοντος, ἐκαρτέρεις τοξευόμενος, ἀπεριτρέπτῳ καρδίᾳ, καὶ ἀνδρείῳ φρονήματι· τῇ γὰρ θείᾳ ἐνώσει, ἔξω κόσμου καὶ σαρκὸς ἐγένου μακάριε· καὶ ἰδίῳ αἵματι δοξάσας Χριστόν, κατ' ἀξίαν ἐδέξω, τὰς ἐπικαρπίας τῶν πόνων σου· διὸ τὴν ἀγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν.

Ἦχος δ'.

Τῆς εὐσεβείας τὸ φῶς, ὡς λύχνου τοῖς ποσὶν ἔχων κατὰ Δαβίδ, ἀπροσκόπτως διέβη, τοῦ μαρτυρίου τὴν τρίβον, πρὸς τὸν σκοπὸν ἀφορῶν, τῆς ἄνω κλήσεως· καὶ ἁγίων Μαρτύρων, ἀλείπτῃ καὶ ὁδηγὸς γενόμενος, σὺν αὐτοῖς τῷ ξύλῳ τῆς ζωῆς ἀποκατέστη, Σεβαστιανέ θεόσοφε· διὸ σὺν αὐτοῖς τιμῶντές σε βοῶμεν· Τῷ ἀθλοθέτῃ Σωτῆρι ὁμοῦ πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Αθλητικῇ εὐψυχίᾳ, καὶ ὑποθήκαις τῆς χάριτος, πρὸς τὴν τελειοτάτην Χριστοῦ ἀγάπην, τῶν συμμαρτύρων τὰς ψυχὰς ἐπτέρωσας, Σεβαστιανέ μακάριε· ἐκ γὰρ τοῦ πλούτου τῆς καρδίας σου, ἀγαθὰς χορηγίας, τοῖς ποθοῦσι μετέδωκας· καὶ ῥοπάλοις καὶ τοξεύμασι, καρτερῶς διαθλήσας, μεγαλοπρεπῶς ἐδέξω, τὸ τῆς νίκης διάδημα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ ΣΤΙΧΗΡΑ ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο εὐσεβείας τῷ φέγγει διαλάμπας, ὅτε πρὸς τὸ στάδιον, τὸ τῆς ἀθλήσεως, περιφανῶς προσεχώρησας, γνώμη ἀνδρεία, ὡς πεπλησμένος θείας φρονήσεως, τότε περιφάνειαν πᾶσαν ἐπίγειον, καὶ πᾶν γεῶδες ἀξιῶμα, ἀπεβδελύξω καὶ τοῦ Σωτῆρος τὸ μέγα ὄνομα, ὁμολογήσας κατεπάλαισας, τοῦ ἐχθροῦ τὴν μανίαν τοῖς πόνους σου, ὡς ὀπλίτης γενναῖος, Σεβαστιανέ τοῦ κτίσαντος.

Στίχος· Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις Αὐτοῦ.

Ο τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τὴν χορείαν, ἀθροίσας ἐν Πνεύματι, λόγῳ τῆς πίστεως, καὶ εὐσεβείας διδάγμασι, καὶ θείους ἔργοις, καὶ πολιτείας σεμνῆς τῇ χάριτι, τούτων ἐνθεώτατος ὠφθῆς διδάσκαλος, καὶ ὁδηγὸς πρὸς τὴν ἀθλήσιν, δι' ἧς καθεῖλον, τοῦ ἀρχεκάκου τὰ μηχανήματα, μεθ' ὧν τῆς ἄνω ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀπολαύων τρυφῆς καθικεύτευε, Σεβαστιανέ παμμάκαρ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχος· Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ο τῇ ἀγάπῃ τῇ θείᾳ τετρωμένος, ὅτε ὥσπερ ἄσαρκος ἐδέχου Ἄγιε, ἐν τῷ ἁγίῳ σου σώματι, κρίσει ἀδίκῳ, τὰ τῶν βελέμωνν πικρὰ τοξεύματα, τότε τῆς ἀνδρείας σου καὶ καρτερότητος, κατετραυμάτισας βέλεσιν, ἐχθρῶν καρδίας, ὡς στρατιώτης Χριστοῦ ἀήττητος, καὶ νικηφόρος ἀνεληλύθας, ἔνθα νέφος Μαρτύρων, ἀγάλλεται, Σεβαστιανέ θεόφρον, πρεσβευτὰ τῶν εὐφημούντων σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Εν τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, κραταιούμενος Ἄγιε, παρεμβολὰς ἀλλοτρίων, κατὰ Παῦλον τὸν θεῖον, τῇ ἀθλήσει σου ἐκλινας· καὶ μαρτυρικῆς παρεμβολῆς, ταξίαρχος ὀφθῆς, θεοπρεπῶς διήνυσας, τὸ τῆς ἀθλήσεως στάδιον. Καὶ νῦν Σεβαστιανέ πολύαθλε, ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Υπόδεξαι Βηθλεέμ, τὴν τοῦ Θεοῦ μητρόπολιν· φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον ἐπὶ σὲ γεννηθῆσαι ἤκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ, ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς, μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισόκλειον δῶρον προσκομίσατε, ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε· πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Παντουργέτην.

*Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.*

Τὴν δόξαν τὴν πρόσκαιρον, καταλιπὼν νουνεχῶς, ἀθλήσει ἐδόξασας, τὸν ἀθλοθέτην Χριστόν, Σεβαστιανέ ἔνδοξε Ὅθεν τῆς οὐρανόθεν, εὐφροσύνης μετέχων, πρέσβευε Ἀθλοφόρε, πάσης ῥύεσθαι βλάβης, τοὺς πόθῳ προσιόντας, τῇ θεῖα πρεσβείᾳ σου.

Δόξα ἕτερον.

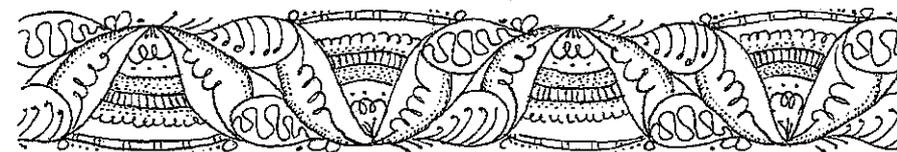
Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Συγκλήτου σφαλλομένης παριδῶν τὰ συνέδρια, Σεβαστιανέ πανολβίαν συναγείρεις συνέλευσιν, Μαρτύρων ἀληθῶς πανευκλεῶν, σὺν σοὶ καταβαλόντων τὸν ἐχθρόν, μεθ' ὧν θείας συναυλίας ἀξιωθείς, φαιδρύνεις τοὺς βοῶντάς σοι· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ· ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τον τάφον σου Σωτήρ.

Ως ἥλιος λαμπρός, ἀνατέλεις τῷ κόσμῳ, ὦ Σεβαστιανέ, Ἀθλητὰ γενναιόφρον, ὡς ἄστρα συναίσχοντα, τοὺς κλεινοὺς ἔχων Μάρτυρας, οὓς ἐπήλειψας, πρὸς μαρτυρίου ἀγῶνας, μεθ' ὧν πρέσβευε, τῷ φιλανθρώπῳ Δεσπότη, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Δόξα καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὅμοιον.

Οὐ πάλαι Προφητῶν, προεκήρυξε στίφος, προέρχεται τεκεῖν, Βηθλεέμ ἐν σπηλαίῳ, ἡ μόνη Ἀειπάρθενος, τὸν ὑπέρθεον Κύριον, σάρκα ἔμψυχον, ἐκ ταύτης ἤδη λαβόντα· οὐ τὴν γέννησιν, προεορτάσωμεν πάντες, ψυχῆς καθαρότητι.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σοφία κοσμούμενος, καὶ πολιτεία σεμνῇ, νομίμως ἐνήθησας, ὑπὲρ τῆς δόξης Χριστοῦ, Σεβαστιανέ ἔνδοξε· βέλεσι γὰρ ἐτρώθης, καὶ τυφθεῖς τοῖς ῥοπάλοις, ἤνυσας ἀνευδότως, τὸ μακάριον σκάμμα· διὸ παρὰ Κυρίου ἀξίως δεδόξασαι.

Δόξα καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὅμοιον.

Τεχθῆναι προέρχεται, σωματικῶς δι' ἡμᾶς, ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ὁ τῶν ἀπάντων Θεός, δι' ἄφατον ἔλεος· ὅθεν προεορτίους, τούτῳ ἄσωμεν αἴνους, δόξα σοι

ἐκβοῶντες, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, πῶ ἤκουτι ἐν κόσμῳ, σω-
σαι τὸν ἄνθρωπον.

*Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.*

Τετρωμένος ἀγάπη τῇ θείᾳ ἔνδοξε, ἀπηνῶς κατετρώθης
ὄλω τῷ σώματι, ἐκκεντήσεσι βελῶν ὡς ἄλλου πάσχον-
τος, καὶ ῥαβδισμῶν καρτερικῶς, ὑπομείνας τὴν φορὰν,
μετέστης πρὸς δόξαν θείαν, Σεβαστιανέ τρισμάκαρ, ὡς
Ἄθλοφόρος ἐνθεώτατος.

Δόξα καὶ νῦν. Προεόρτιον ὁμοιον.

Σαρκωθείς ἐξ ἀχράντων Ἀγνῆ αἱμάτων σου, ἐν σπη-
λαίῳ τεχθῆναι ἤδη προέρχεται, ἐκ νηδύος σου ἀγνῆς
ὁ Ὑπερούσιος, ἀναπλάττων τὸν Ἀδάμ, τὸν πεσόντα
χαλεπῶς· διὸ σέ πιστῶς ὑμνοῦμεν, Θεογεννήτρια Κόρη, ὡς
σωτηρίας ἡμῶν πρόξενον.

Τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχον καὶ τὸ Προκείμενον·

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχος· Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

*Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἄθλοφόρου...
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχος· Ἐλέησόν με ὁ Θεός....

Τῶν ἀρετῶν τὴν εὐκλειαν, τῇ δι' αἵματος ἀθλήσει
ἐσφράγισας, Σεβαστιανέ θεόσοφε· σοφῶς γὰρ διεξά-
γων τὰ σά, προσφόρως ἐκφαίνεις τὴν χάριν, τῇ καλῇ
ὁμολογίᾳ σου· διὸ λαμπρῶς δοξασθεῖς, ἀδιαλείπτως ἰκέ-
τευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἱερεύς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Εἶτα οἱ κανόνες,

τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς στ' καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ
δύο, εἰς η'.

*Κανὼν τῆς Θεοτόκου.
ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.*

Υἄρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μο-
»χθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ λυ-
»τρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σέ καταφεύ-
γω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ
Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με τaráπτουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας,
ἐμπιμπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ
γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου πανάμωμε.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυ-
τρωθῆναι με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων
ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας,
καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη θεομῆτορ,
ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

*Ὁ α' κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Θεῖον σέβας σοι Μάρτυς ἐμφρόνως νέμω· Ἰωσήφ.*

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Θείαις φαιδρυνόμενος αὐγαῖς, τῆς σεβασμίου Τριά-
δος αἰοίδιμε, πίστει τοὺς τιμῶντάς σου, τὴν φωταυγῆ
καὶ ἱερὰν πανήγυριν, σοῦ ταῖς ἰκεσίαις, φωτὸς μετό-
χους ἀνάδειξον.

Εχων λογισμὸν φωτειδῆ, καὶ δεκτικὸν καθαρῶν ἐπιλάμψεων, μόνον ἐπεπόθησας, τὸ ὄντως Ὁν ὡς νουνεχῆς καὶ φρόνιμος, Μάρτυς ἀθλοφόρε, καὶ τούτου πιστεὶ τετύχηκας.

Ιδρῶσιν ἐνθέοις ἀληθῶς, τὰ τῆς σαρκὸς ἀμαυρώσας φρονήματα, αἵμασιν ἀθλήσεως, τοὺς θολεροὺς χειμάρρους ἀπεξήρανας, τῆς πολυθείας, θεόφρον Μάρτυς πολύαθλε.

Ομιλον προσῆξας Ἀθλητῶν, διδασκαλίαις σου θείαις τῷ Κτίσαντι, πᾶσαν τὴν διάνοιαν, τῶν διωκτῶν καταβαλῶν τῇ χάριτι, Πνεύματος Ἁγίου, μεθ' ὧν πρεσβεύεις σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Νέον ἀπεκύησας Υἱόν, τὸν πρὸ αἰώνων Πατρὶ συννοούμενον, φύσεως καινίσασα, νόμους ἀγνή Παρθενομητορ ἄχραντε, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν, σεπτῇ καὶ θείᾳ γεννήσει σου.

*Κανὼν β' φέρων ἀκροστιχίδα:
Σεβαστιανῶ μάρτυρι πρέπει σέβας.*

*Ἦχος πλ. β'.
Ὡδὴ α'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.*

Σὺν ἀσωμάτων χορείαις, ἐν οὐρανοῖς παρεστῶς, πανόλβιε, τῷ δεσπότῃ καὶ Θεῷ, τοὺς τὴν θείαν μνήμην σου πιστῶς, ἐκτελοῦντας πειρασμῶν, ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Εν οὐρανόις θαλάμοις περιχαρῶς, σὺν ἀγγέλων τάξεσι μεγαλύνοντες Χριστόν, ἀθληταὶ πανένδοξοι, ὑμᾶς τοὺς τιμῶντας εὐσεβῶς, περιφρουρήσατε.

Βίον σεμνὸν διανύσας καὶ καθαρὸν, ἀμοιβὴν ἀπειλήφας ταύτην, μάκαρ, ἐκ Θεοῦ, τὸ τελειωθῆναι εὐσεβῶς διὰ αἵματος, σοφέ, ὥσπερ ἐπόθησας.

Αγγελοι θεῖοι τοὺς λόγους τοὺς ἐκ τοῦ σοῦ, προϊόντας στόματος, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, βεβαιοῦντες θαύμασι πολλοῖς, ἐφειλκύναντο λαούς, πρὸς γινῶσιν ἔνθεον.

Θεοτοκίον.

Αφλεκτον πάλαι τὴν βάτον κατανοεῖ, Μωϋσῆς, Πανάχραντε, τὴν ἀγίαν σου νηδὺν προτυποῦσαν· φέρεις γὰρ τὸ πῦρ, τῆς θεότητος γαστρί, μένουσα ἀφλεκτος.

Καταβασία· Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε.

*Τῆς Θεοτόκου.
Ὡδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.*

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς δομητορ, σὺ μὲ στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἁγίᾳ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σέ Θεογεννητορ Παρθένε, σὺ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ικετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κηύσασα, Θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιας, καὶ νοσηροῖς πάθεσιν, ἐξεταζόμενῳ Παρθένε, σὺ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν πανάμωμε τὸν ἀδαπάνητον.

Τοῦ μάρτυρος.

Ῥοδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Στρατὸν ἐπαγόμενος σεπτόν, τῆς θείας ὄπλοις πίστεως, ὠχυρωμένον Μάρτυς ἀήττητε, τὰς παρατάξεις τοῦ πολεμήτορος, καὶ τὰ πανουργεύματα, τῶν τυράννων ἅπαντα, καταβάλλεις τῷ σθένει τοῦ Πνεύματος.

Ερείσας ἐν πέτρα νοητῇ, τὰς βάσεις τῆς καρδίας σου, εὐσεβοφρόνως Μάρτυς πολυάθλε, οὐ παρετράπης τοῖς μηχανήμασι, τοῦ δολίου δράκοντος, ἀλλὰ πᾶσιν ἔρεισμα, εὐσεβείας ἐν Πνεύματι γέγονας.

Βελῶν ἐκκεντήσεις χαλεπὰς, ὑπέφερεις δεσμούμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου Μάρτυς τεινόμενος· Θεοῦ δὲ θεία δύναμις ἔνδοξε, ἀσινῆς ὀλόκληρος, αὐθις ἀπεδείκνυσο, καταισχύνων ἐχθροῦ μηχανήματα.

Θεοτοκίον.

Αγίασμα ὠφθῆς νοητόν, τοῦ πάντας ἀγιάζοντος, καὶ καθαρὸν Πανάμωμε σκήνωμα· ἐκ σοῦ γὰρ ὠφθη Θεὸς σαρκούμενος, καὶ διπλοῦς ταῖς φύσεσι, κόσμῳ γνωριζόμενος, ἐν μιᾷ ὑποστάσει Θεόνυμφε.

Ἔτερος τοῦ μάρτυρος.

Ῥοδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Σαρκὸς εὐγένειαν λιπῶν, καὶ ἐπίκηρον πλοῦτον, καὶ γήινην ἀξίαν, καὶ τοῦ κόσμου τὰ τερπνὰ τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, ἀθλοφόρε, ἀληθῶς ἐπόθησας.

Τὸν μάτην σπεύδοντα ἐχθρόν, τοὺς Χριστοῦ στρατιώτας, Μαρκελλῖνον καὶ Μᾶρκον, ὑπεκλύειν δολερῶς, πανσόφοις σου διδαχαῖς, καταισχύνεις, μάρτυς πανοίδιμε.

Ιδεῖν τὴν δόξαν σου, Χριστέ, ἀνευδότης ποθοῦντες Μαρκελλῖνος καὶ Μᾶρκος, πάντων ὁμοῦ τῶν ἐν γῆ, ἠλόγησαν καὶ τὴν σὴν, τοὺς τεκόντας, γνῶσιν ἐξεπαίδευσαν.

Θεοτοκίον.

Αγία Δέσποινα, Θεὸν ἠ κησάσα δούλου, ἐνδυσάμενον σχῆμα, δεδουλωμένους αἰσχροῖς, καὶ πονηροῖς λογισμοῖς τοὺς σοὺς δούλους, κόρη, ἐλευθέρωσον.

Καταβασία· Τῷ πρὸ τῶν αἰῶνων.

Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ βίῳ τῷ φαιδρῷ, συναστράπτοντα ἔχων, τὸν λόγον ἱερῶς, ἐφελκύσω ἀγέλας, πιστῶν πρὸς εὐσέβειαν· μεθ' ὧν χαίρων ἐνήθησας, πᾶσαν κάκωσιν, ὑπενεγκῶν τῶν τυράννων· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βάθος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

Τῆς Θεοτόκου.

Ῥοδὴ δ'. Ὁ εἰρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ Μυστήριον· «κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεο»ότητα.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων θεονύμφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγχνον κησάσα, καὶ Σωτήρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Απολαύοντες πάντα γνε, τῶν σῶν δωρημάτων, εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Οὐ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Τοῦ μάρτυρος.

Ἦδὴ δ' Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Γθένος σοι Τιβούρτιε, δωρεῖται ὁ Κύριος, δι' ἀσθενείας τῆς σαρκός, καταπαλαῖσαι τὸν ἐχθρόν· πυρὶ γὰρ φλογίζοντι, νεανικῶς ἐπέβης Μάρτυς στερρότατα, καὶ τὴν οὐράνιον δρόσον ἀντέλαβες.

Γυνήφθης τοῖς ἄνω, λειτουργοῖς ὦ Τιβούρτιε, ὡς λειτουργήσας τῷ Χριστῷ, καὶ ἀνενέγκας καθαρὰς, θυσίας ἐν Πνεύματι, ἱερουργέ, Μαρτύρων κλέος καὶ καύχημα, χαρμονικῶς διὰ τοῦτο τιμῶμέν σε.

Ορθιος κρεμάμενος, καὶ πλήκτροις ξεόμενος, καὶ ταῖς σφοδραῖς τῶν αἰκισμῶν, περικυκλούμενος φοραῖς, καὶ βόθρῳ χωννύμενος, καὶ ἐν αὐτῷ, τὸ θεῖον τέλος δεχόμενος, ὁ γενναιόφρων ἠγάλλετο Κάστουλος.

Ἰάσεις ἐν Πνεύματι, Ἄγιώ μακάριε, ἐπιτελῶν πρὸς φωτισμόν, τῶν καθορώντων εὐσεβῶς, λαοῖς τὸ σωτήριον, θεοπρεπῶς Σεβαστιανέ κατήγγειλας, μαρτυρικῶς δὲ τὸν δρόμον ἐτέλεσας.

Θεοτοκίον.

Μόνην σε πασῶν, ἐκ γενεῶν ἐξελέξατο, ὁ ὑπερούσιος Θεός, καὶ οὐσιώθη καθ' ἡμᾶς, γενόμενος ἄνθρωπος, ὁ πλαστοουργός, τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως, Θεογενῆτορ πανάμωμε Δέσποινα.

Ἄτερος τοῦ μάρτυρος.

Ἦδὴ δ' Χριστός μου δύναμις.

Αγίου πνεύματος, σὲ περιήστραψε, λαμπηδῶν βεβαιούσα, τοὺς σοὺς σαφῶς λόγους, παναοίδιμε· ὅπερ ὀρώσα τῆς ζωῆς, ἡ ἐπώνυμος φωτίζεται.

Νεκροῖς Νικόστρατος, θεοῖς προσκείμενος, ἰαθεῖσαν ὡς εἶδε, τὴν γαμετὴν, ἑαυτοῦ ἐντεύξει σου, μάρτυς, ἐπίστευσε Χριστῷ, τῷ νεκροῖς ζωὴν παρέχοντι.

Ἔξενου θαύματος! ὁ πρὶν τὴν χάριν σου, βλασφημῶν Τραγκυλίνοσ νῦν, ὑπ' αὐτῆς φωτισθεῖς, κηρύττει σου, τοῖς ἀγνοοῦσι θαυμαστῶς, παντοδύναμε, τὸ ὄνομα.

Μαρτύρων ὁμιλον Θεῷ προσήγαγες, Σεβαστιανέ μάρτυς· μεθ' ὧν Χριστόν, ἐκτενῶς δυσώπησον, τοῦ εἰρηνεῦσαι τοὺς πιστῶς, ἐορτάζοντας τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Δεσπότην τέξασα, Χριστόν τὸν Κύριον, ἐνδυσάμενον δούλου σχῆμα, Ἄγνη, δούλόν με γενόμενον παθῶν ἀτίμων σαῖς εὐχαῖς, ἐλευθέρωσον, πανάχραντε.

Καταβασία. Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Τῆς Θεοτόκου.

Ἦδὴ ε' Ὁ εἰρμός.

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ «βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλόανθρωπε.

Εμπλησον Ἄγνη, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε ἀγνή, ἡ αἰώνιαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Λῦσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ιᾶσαι Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγίαν τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Τοῦ μάρτυρος.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Αἱ τρίβοι σου καὶ πορεῖαι πρὸς μόνον φερόμεναι, τὸν Κύριον ἀνοδίας ἐχθρῶν ὑπεξέκλιναν, καὶ πολλοῖς γεγονάσιν, ὁδὸς εὐθεία καὶ πραεῖα, Μάρτυς Χριστοῦ πανσεβάσμιε.

Ρῆτορεύει Μαρκελλῖνος καὶ Μᾶρκος σοφώτατα, πρὸ βημάτων τοῦ Χριστοῦ τὴν σωτήριον ἔλευσιν προσδεθέντες ἄμφω δέ, κέντροις τοὺς πόδας καθηλοῦνται, μαρτυρικῶς κλειζόμενοι.

Τὸ πάθημα τοῦ τὰ πάθη ἡμῶν θανατώσαντος, Μαρκελλῖνος καὶ ὁ Μᾶρκος στερρῶς εἰκονίζοντες, λόγχη σφαιγιάζονται, καὶ στεφηφόροι ταῖς χορείαις, τῶν Ἀθλοφόρων συνάπτονται.

Θεοτοκίον.

Υπέρφωτε τοῦ Ἡλίου Νεφέλη πανάμωμε, ἀπέλασον τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη πρεσβείαις σου, καὶ τὸν νοῦν μου φώτισον, τῇ ἀμελείᾳ σκοτισθέντα, ὅπως ὑμῶ σε Πανύμνητε.

Ἄτερος τοῦ μάρτυρος.

Ῥδὴ ε΄. Τῷ θεῷ φέγγει σου, ἀγαθέ.

Αῖνακτα πάντων καὶ ποιητὴν, καὶ δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν, ἐπεγνωκῶς σε Χρωμάτιος, πάντων τῶν ἐν κόσμῳ τερπνῶν ἠλόγησε, καὶ σοὶ σὺν Τιβουρτίῳ, Χριστέ, ἐπίστευσε.

Ρῆμασι θείοις καὶ διδαχαῖς, Σεβαστιανὸς ὁ ἱερός, καὶ ὁ θεόφρων Πολύκαρπος, ὁμιλὸν σοὶ θεῖον προσῆξε, Δέσποτα, μαρτύρων ἀνυμνούντων τὸ θεῖον κράτος σου.

Θεοτοκίον.

Τῷ θεῷ φέγγει τοῦ ἐκ τῆς σῆς, Δέσποινα, ἐκλάμψαντος γαστρός, τὴν σκοτισθεῖσαν καρδίαν μου φώτισον καὶ θεῖον ναὸν ἀνάδειξον, ὑπάρχουσαν κακίστων δαιμόνων σπήλαιον.

Καταβασία. Θεὸς ὦν εἰρήνης.

Τῆς Θεοτόκου.

Ῥδὴ στ΄. Ὁ εἰρμός.

Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ »μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ »ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδη προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰω»νᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε·

Θανάτου, καὶ τῆς φθορᾶς ὃς ἔσωσεν, ἐαυτὸν ἐκδεδωκῶς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένε, δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτιν σε, τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν,

καὶ δέομαι διὰ παντός· ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυ-
σθῆναί με.

Ως τεῖχος, καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παν-
τελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμόν ἐν ταῖς θλίψεσι Κό-
ρη, καὶ τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα. ὦ Δέσποινα
καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Εν κλίνῃ νῦν, ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν
ἴασις τῇ σαρκί μου· ἀλλ' ἢ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κό-
σμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κηύσασα, σοῦ δέο-
μαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Τοῦ μάρτυρος.

Ἦδη στ'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Στεργρότητι νοὸς σεβασμιώτατε, ἐδείχθης ἀταπείνωτος,
ἐν τῷ τύπτεσθαι ταῖς ῥάβδοις ἀφειδῶς, καὶ κατακεν-
τᾶσθαι πολλοῖς τοῖς βέλεσιν· ὅθεν πρὸς φῶς, μετέβης
χαίρων Μάρτυς ἀνέσπερον.

Ενεύρου σε Χριστὸς ἀγωνιζόμενον, καὶ δαίμοσι μαχό-
μενον, καὶ αἰκίαις ὀμιλοῦντα χαλεπαῖς, Σεβαστιανέ
Μάρτυς ἀήτητε, καὶ πρὸς αὐτόν, ἀποσκοποῦντα καρ-
δίας ὄμμασι.

Μοχλεύεσσι στεργραῖς πανσόφων λόγων σου, τὴν πλά-
νῃν ἀνεμόχλευσας, καὶ σεβάσματα κατέαξας
ἐχθρῶν, καὶ εἰδωλικούς ναοὺς ἠδάφισας, καὶ σεαυ-
τόν, ναὸν τοῦ θείου ἡγείρας Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Φθαρεῖσαν τὴν ἡμῶν ἐκ παραβάσεως, οὐσίαν ἀνε-
καίνισας, τὸν καινίζοντα τὰ πάντα θεϊκῶ, μόνῳ τῷ
βουλήματι κηύσασα, ἐν γυναιξίν, εὐλογημένη Θεο-
χαρίτωτε.

Ἐτερος τοῦ μάρτυρος.

Ἦδη στ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Υῖόν σε συνάναρχον, τοῦ Πατρὸς, Λόγε Θεοῦ, ἐπε-
γνωκῶς Χρωμάτιος, σοὶ τὸν υἱὸν προσάγει δῶρον τερ-
πνόν, Τιβούρτιον μέσον σε βασιλέα ἀνόμων, καταγ-
γέλλοντα.

Ρέοντων τὸ ἄστατον, ἀρνησάμενοι καλῶς, Νικόστρατος
καὶ Κλαύδιος, σὺν Καστορίῳ ἠλεγξαν ἀνδρικῶς εἰδώ-
λων τὸ ἄθεον, καὶ βυθοῖς θαλαττίοις, παρεδόθησαν.

Θεοτοκίον.

Τοῦ βίου θαλάσση με, καὶ παθῶν ἐπαγωγαῖς, Παρθένε,
χειμαζόμενον, ὡς κυβερνήτην τέξασα τοῦ παντός, κυ-
βέρνησον, σῶσον με καὶ γαλήνης ἐνθέου, κόρη, πλή-
ρῳσον.

Καταβασία. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς εὐσεβείας διαπρέπων τῷ ζήλῳ, μαρτυρικὸν συνα-
σπισμὸν συναγείρεις, ὧν ἐν τῷ μέσῳ ἡστραψας ὡς
ἄστρον φαεινόν· ὅθεν καὶ τοῖς βέλεσιν, οἷς ἐτρώθης τὸ
σῶμα, τοῦ ἐχθροῦ κατέτρωσας, τὴν καρδίαν καιρίως, Με-
γαλομάρτυς Σεβαστιανέ· ὅθεν Χριστὸς σε, ἐνθέως ἐδόξασε.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ μαρτυρίου τὴν ὁδόν, ἐβάδισας ἐμφρόνως, ἀπαρνη-
σάμενος σαυτόν, τελειοτάτῳ λογισμῷ, καὶ τῷ Σωτῆρι
πιστῶς ἠκολούθησας, σύμμορφος τῆς εἰκόνης αὐτοῦ
γενόμενος· Σὺ γὰρ ἀρεταῖς διαπρέπων καὶ σοφία λαμπό-
μενος, πλοῦτον φθαρτόν, καὶ συγκλήτου περιφανὲς ἀξίω-
μα, ὡς σκύβαλα κατὰ Παῦλον ἠγήσω, ἵνα Χριστὸν κερ-

δίσης· καὶ πρὸς μαρτυρικούς ἀποδυσάμενος ἀγῶνας, μαρτύρων ἀγίων ἀλείπτῃς καὶ ὁδηγὸς ἐνθεώτατος ἐχηρήματι-
σας, αὐτῶν τὸν νοῦν πτερώσας, ὑπερφρονεῖν τῶν ἀλγεινῶν
καὶ βέλεσι τοξευθεὶς τὸ σῶμα, καὶ ῥοπάλοις συντριβεῖς,
καλῶς τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας, Μεγαλομάρτυς Σεβαστιανέ·
ὄθεν Χριστὸς σε ἐνθέως ἐδόξασε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυ-
ρος Σεβαστιανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ζωῆς, Τραγκυλίνου,
Νικοστράτου, Κλαυδίου, Κάστορος, Τιβουρτίου, Κάστου-
λου, Μαρκελλίνου, καὶ Μάρκου.

*Στίχοι: Σεβαστιανὸς τῶν πλάνης σεβασμάτων,
Καταφρονήσας, τύπτεται τὸ σαρκίον.
Ὅγδοάτῃ δεκάτῃ Σεβαστιανὸς ῥοπαλίσθη.*

*Ζωὴ πρὸς ὕψος ἐκ κεφαλῆς ἠρμένη,
Καπνῷ δυσώδει λαμβάνει ζωῆς τέλος.*

*Ναί, βάλλετε σφοδρῶς με συχνοῖς τοῖς λίθοις,
Ἐκ καρδίας ἔκραζεν ὁ Τραγκυλῖνος.*

*Καὶ τοὺς περὶ Κλαύδιον ὦδε τακτέον,
Οὓς, κἂν βυθὸς συνέσχεν, οὐρανὸς φέρει*

*Τιβουρτίου τέμνουσι τὴν θείαν κάραν,
Σὺ μου Θεὸς κράζοντος, ὦ Θεοῦ Λόγε.*

*Κάστουλον εἶλκον εἰς ἀπωλείας βόθρον·
Ὡς δ' οὐχ ὑπεῖξε, γῆς ἐνεβλήθη βόθρω.*

*Ἐχθρῶν παγέντες, οἷα λόγχοι, καρδίαις,
Νύττεσθε λόγχοις, Μάρκε καὶ Μαρκελλῖνε.*

Τούτων ὁ μὲν Σεβαστιανός, εἰς τῆς συγκλήτου βουλῆς ὑπῆρχεν,
ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐκ πόλεως Με-
διολάνων ὀρμώμενος, πολλοὺς πρὸς τὴν εὐσεβῆ πίστιν ἐνάγων.

Μαρκελλῖνος δὲ καὶ Μάρκος οἱ αὐτάδελφοι, χρονίαν ὑπομείναντες
κάθειρξιν, καὶ πολλαῖς βασάνων ιδέαις ὑποβληθέντες ἐκελεύθησαν
ἀποτμηθῆναι. Ὁ δὲ πατὴρ αὐτῶν Τραγκυλῖνος, Ἑλλην ὢν, καὶ Μαρ-
κία ἢ μήτηρ, παρὰ μικρὸν τοῖς ὄδυρμοῖς ἐκώλυον αὐτοὺς τοῦ διὰ Χρι-
στὸν παθεῖν. Τάχα δὲ ἂν τοῦτο ἐγεγόνει, εἰμὴ Σεβαστιανὸς ὁ ἀοίδι-
μος παρρησιασάμενος, οὐ μόνον αὐτοὺς ἐστερέωσεν, ἀλλὰ καὶ Τραγ-
κυλῖνον πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπάσατο πίστιν· καὶ αὐτὸς Τραγ-
κυλῖνος τὸν Ἐπαρχον ἐκατήχησε πιστεύσαντα. Αὐτίκα οὖν ὁ Ἐπαρ-
χος, προσκαλεσάμενος τὸν ἐνδοξότατον καὶ μακάριον Σεβαστιανόν,
καὶ Πολύκαρπον τὸν πρεσβύτερον, ἡξίου σωτηρίας τυχεῖν, καὶ τῆς
κατεχούσης αὐτὸν νόσου ἀπαλλαγῆναι· ἧς καὶ ἀπηλλάγη, πιστεύ-
σας τῷ Χριστῷ ὀλοψύχως, καὶ τὰ ἐν τῷ οἴκῳ εἶδωλα συντρίψας καὶ
βαπτισθεὶς. Ὁ δὲ μακάριος Γάιος ὁ Ἐπίσκοπος, τὸν μὲν Μαρκελλῖνον
καὶ Μάρκον, τοὺς αὐταδέλφους, τῷ τῶν Διακόνων ἐγκαταλέγει τάγ-
ματι· τὸν δὲ τούτων πατέρα, τῷ τῶν Πρεσβυτέρων τὸν δὲ μακάριον
Σεβαστιανόν, Ἐκδικὸν τῆς Ἐκκλησίας καθίστησι. Κινηθέντος δὲ τοῦ
διωγμοῦ, σὺν τούτοις Νικόστρατος, Κλαύδιος, Κάστωρ, Τιβούρτιος,
Κάστουλος, καὶ Ζωή, ἐπεὶ κατεσχέθησαν, διαφόρως ἐξετασθέντες, τὸ
πέρας τοῦ βίου δέχονται. Ὁ δὲ ἅγιος Σεβαστιανός, μετακληθεὶς παρὰ
τοῦ Διοκλητιανοῦ, καὶ ἐρωτηθεὶς, βέλεσι πυκνοῖς, οἷα εἰκός, κατατι-
τρώσκειται, καὶ ῥοπάλοις τὸ σῶμα καταθραύεται, καὶ εἰς μέρη κατα-
τμηθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐβιότου.

*Στίχοι: Ἦθλησεν Εὐβίωτος ἄχρῃς αἱμάτων,
Βίου δὲ τέρμα εὔρε χωρὶς αἱμάτων.*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Φλώρου, Ἐπισκόπου Ἀμυνσοῦ.

*Στίχοι: Εἶκων ὁ Φλώρος τῇ πάλαι κατακρίσει,
Εἰς γῆν ἀπῆλθε· γῆ γὰρ ἦν, καὶ τί ξένον;*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Φωκᾶ καὶ Ἑρμούλου, διὰ ξίφους τελειωθέντων.

*Στίχοι: Ἐγὼ γε τμηθῶ πρῶτον, Ἑρμυλος λέγει.
Οὐ, φησὶ Φωκᾶς, ἀλλ' ὁ Φωκᾶς Ἑρμυλε.*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Ζακχαίου διακόνου, καὶ Ἀλφειοῦ ἀναγνώστου,
ἀθλησάντων ἐν Καισαρεία.

*Στίχοι Ζακχαῖος, Ἀλφειὸς πόθῳ Θεοῦ Λόγου
Εἶλοντο τὸν θάνατον εὐσεβοφρόνως.*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας καὶ Θαυματουργοῦ Σο-
φίας· καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ σεβασμίου Οἴκου τῆς Ὑπερα-
γίας Θεοτόκου, ἐν τοῖς Χαλκοπρατείσις.

Καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ Συγκέλλου,
τοῦ Ὁμολογητοῦ.

*Στίχοι: Οὐκ, εἰ τελευτᾶς Μιχαήλ, τοῦτο ξένον·
Ἄλλ' εἰ θανὼν ζῆς ὡς περ οὖν ζῆς ἀξίως.*

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

*Τῆς Θεοτόκου.
Ἦδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.*

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βα-
»βυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα
»τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πα-
»τέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οικονομῆσα-
σθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατώκησας τῷ κόσμῳ,
ἦν προστάτιν ἀνέδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός,
εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας, Μῆτερ ἀγνή δυ-
σώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μο-
λυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σέ-
κνήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετα-
νοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀβρωστίας Θεογεννήτρια,
τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπη σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν
ἀξίωσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Τοῦ μάρτυρος.

Ἦδὴ ζ'. Σὲ νοητῆν, Θεοτόκε κάμνον.

Ρώμη τῇ σῆ, κραταιᾷ σθενούμενοι, οἱ Ἄθλοφόροι σου
Χριστέ, ἐτροπώσαντο τὸν ἐχθρόν· πλάνην κατεπάτη-
σαν· σώματα παρέδωκαν, τοῖς οἰκισμοῖς ἀναμέλπον-
τες· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ θεαυγεῖς, Ἄθλοφόροι Μάρτυρες, ἀγωνισάμενοι
καλῶς, Μαρκελλῖνος καὶ ὁ κλεινός, Μᾶρκος καὶ Τι-
βούρτιος, Κάστουλος ὁ πάνσοφος, πρὸς οὐρανὸν μετε-
τέθησαν, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντες, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Νεανικῶς, ἀθλητὰ Τιβούρτιε, ὡς περ οἱ Παῖδες τῇ
πυρᾷ, ἐπιβέβηκας νοητῶς, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύμα-
τος, ἄνωθεν δεχόμενος, καὶ μελωδῶν ἐμμελέστατα·
Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἔσπερ ἀμνάς, κρεμαμένη ἔνδοξε, ἐναπηγχόνισας
ἐχθρόν, ταῖς νευραῖς τῶν μαρτυρικῶν πόνων σου πα-
νεύφημε, ζῆς δὲ μετὰ θάνατον, Μάρτυς Ζωὴ ἀναμέλ-
πουσα· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Στάμνον χρυσῆν, παναγίαν Τράπεζαν, τοῦ θείου Ἄρτου
τῆς ζωῆς, ὀνομάζομέν σε Ἄγνή, Τόπον ἀγιάσματος,
Θρόνον ὑψηλότατον, ἐν ᾧ Θεὸς ἀνεπαύσατο, ὁ αἰνετὸς
τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἔτερος τοῦ μάρτυρος.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο.

Πυρὶ θείας ἀγαπήσεως φλεγόμενος, Τιβούρτιε πανένδοξε, ἀνδρειότατα ἐπ' ἀνθράκων ἔστης τοῦ πυρὸς κραυγάζων τῶν Παίδων τὴν ᾠδὴν, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ρήτορεύων κατενώπιον, Τιβούρτιε, παρανομούντων ἄριστα ἀπετμήθης σου, τὴν ἀγίαν κάραν καὶ χοροῖς ἀγγέλων συνήφθης ἐκβοῶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εξ ἀγνῶν, Θεογεννήτρια, αἱμάτων σου, Χριστὸς ὁ ὑπερούσιος σαρκωθείς ἡμᾶς, διασώζων πρόεισι· διὸ αὐτὸν καθικέτευε, ἀγνή, τὸν σέ τιμῶντα σαρκικῶν παθῶν λυτρώσασθαι.

Καταβασία. Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες.

Τῆς Θεοτόκου

ᾠδὴ η'. Ὁ εἰρμός.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν ἄγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς βοηθείας, τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδης Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε, Κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἱαμάτων, τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι, τὸν ἀφραστὸν σου τόκον.

Τὰς ἀσθενείας μου, τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω, τὴν κεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν, σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σέ ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ μάρτυρος.

ᾠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ.

Νεκρωθῆναι κόσμῳ βουληθεῖς, καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ πᾶσι, τῆς ὄντως κατηξιώθης, ἀεισέβαστε ζωῆς, βοῶν προθυμότατα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἴθεντό σε ἄνομοι δεινῶς, ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, χωννύντες καὶ θανατοῦντες, ἀναμέλποντα τρανῶς, αἰοῖδιμε Κἀστουλε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μακαρίας ἔτυχες ζωῆς, ὡς ἐπώνυμος ταύτης· πνιγμῶ γὰρ βιαιοτάτῳ, τὴν ἐπικηρον ζωὴν, κατέλιπες μέλπουσα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ωραιώθης τέξασα Θεόν, ὠραῖον καὶ Δεσπότην, τὸν θείαις καταφαιδρύναντα, ἀκτίσι τοὺς βροτούς· διὸ ἀναμέλπομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος τοῦ μάρτυρος.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις.

Προσδεθέντες ἀνδρείως, ἄμφω εἰς στέλεχος, καὶ τοὺς πόδας τοῖς κέντροις περονιζόμενοι, ἔφερον στερβῶς, γεγηθότες οἱ μάρτυρες, Μάρκος ὁ θεόφρων καὶ θεῖος Μαρκελλῖνος.

Εικονίζοντες πάθος, τὸ σὸν τὸ ἄχραντον, Μαρκελλῖνος καὶ Μᾶρκος, Δέσποτα Κύριε, λόγχαις τὰς πλευρὰς, ἐκκεντῶνται κραυγάζοντες· σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο Πατὴρ ἐξ ἀνάρχου, ἀρρέυστως πρότερον, γεννηθεὶς ἐπ' ἐσχάτων ἐκ σοῦ, πανάμωμε, θέλων δι' ἐμέ ἐσαρκώθη· ὄν αἴτησαι πάντων σαρκικῶν με, παθῶν ἐλευθερώσαι.

Καταβασία. Θαύματος ὑπερφυοῦς ἢ δροσοβόλος.

*Τῆς Θεοτόκου
Ἦδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.*

Κυρίως Θεοτόκου, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτων χορείαις σὲ »μεγαλύνοντες.

Ροήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσης, ἢ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκότα Παρθένε Χριστὸν κύησασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτίσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκου σὲ καταγγέλλοντας.

Τοῦ μάρτυρος.

Ἦδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Ινα θεϊκῆς λαμπρότητος, καὶ αἰωνίου δόξης καὶ ὠραιότητος, Σεβαστιανέ, ἀξιωθῆς ἀξιάγαστε, τὰς βασάνους τοὺς πόνους τὸν θάνατον, ὑπέμεινας ἀνδρείως· διό σε πάντες μακαρίζομεν.

Ωφθης μέσον ἄστρον ἥλιος, τῶν συναθλούντων Μάρτυς· καὶ νῦν φωτίζετε, ἄθλων ἱερῶν, ἱερωτάταις λαμπρότησιν, Ἐκκλησίας τὸ θεῖον στερέωμα, καὶ πᾶσαν διαβόλου, διασκεδάζετε ἀπόνοιαν.

Στέργοντες Χριστὸν Τιβούρτιος, καὶ Μαρκελλῖνος Μᾶρκος Ζωὴ καὶ Κάστουλος, Σεβαστιανῶ, καθηγητῆ καὶ θεόφρονι, συναθλοῦσι καὶ ἴσους κομίζονται, τῆς νίκης τοὺς στεφάνους, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Ηρῆθὴ πρὸς μονὰς σκηνοῦμενος, φωτοειδῆς Μαρτύρων χορὸς ὁ ἔνθεος, καὶ τοὺς οὐρανοὺς, περιπολεῖ ἀγαλλόμενος, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τὸν φιλόανθρωπον, ἀεὶ παρακαλοῦντες, μακαρίζόντων αὐτοὺς πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φρίττει νοερά Στρατεύματα, τὸ τοῦ Πατρὸς ὄρωντα θεῖον ἀπαύγασμα, σοῦ ἐν ταῖς χερσίν, ἀνερμηνεύτως κρατούμενον, καὶ τὸ σὸν κεκτημένον ὁμοίωμα, ἵνα βροτοὺς θεώσῃ, Παρθενομήτορ ἀπειρόγαμε.

Ἄτερος τοῦ μάρτυρος.

Ἦδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Εστὼς ἐν μέσῳ πεδίου, ἔνδοξε, καρτερικῶς σημεῖον ὡς τοξότου τοῖς βέλεσιν, ἐνεπάρης ἀδίκως καὶ ἔπηξας ταῦτα ἐχθρῶν καρδίαις, καὶ βασιλεύοντος, Σεβαστιανέ, τῶν ἀθλητῶν τὸ ἐγκάλλωπισμα.

Βροτὸν δι' οἰκτὸν σε χρηματίσαντα, Λόγε Θεοῦ, κηρύττων βασιλέων ἐνώπιον, ἀφειδῶς τῷ σῷ πόθῳ ῥαβδίζεται καὶ σοὶ τὸ θεῖον πνεῦμα χαίρων παρέδωκε Σεβαστιανὸς ὁ ἱερός, καὶ παναοίδιμος.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἀνθρώποις προσομιλήσαντα, διὰ σαρκός, Παρθένε Θεοτόκε, ἐκύησας, καὶ τοὺς σέ Θεοτόκον κηρύττοντας, πάντοτε ὀρθοφρόνως, σκέπεις διδάσκουσα θεία ἐν εἰκόνι σε αἰεὶ προσενοπτρίζεσθαι.

Καταβασία. Μυστήριον ξένον ὀρῶ καὶ παράδοξον.

Ἑξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Περιφανῶς ἀθλήσας, θεόφρον Σεβαστιανέ, ἀξίως ἐμεγαλύνθης, τοῦ Πνεύματος ταῖς δωρεαῖς, καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ πηγάζεις, τὴν χάριν τῶν ἱαμάτων.

Προεόρτιον, ὁμοιον.

Οτῶν ἀπάντων Κτίστης, σωματωθεὶς δίχα τροπῆς, ἐκ τῆς Ἁγνῆς Παρθένου, ἐπείγεται πρὸς Βηθλεέμ, τοῦ γεννηθῆναι ὡς βρέφος, εἰς ἀναγέννησιν κόσμου.

Εἰς τοὺς αἰνοὺς

Ἰστώμεν στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς εὐσεβείας τὸν πλοῦτον καὶ τὴν λαμπρότητα, ἐν σοὶ ἐταμιεύσω, πολιτεία ἀμέμπτω, καὶ πόνοις μαρτυρίου ὑπερφυῶς, ἠγωνίσω ὡς ἄσαρκος· διὸ τελοῦντες τὴν μνήμην σου τὴν λαμπράν, Σεβαστιανέ ὑμνοῦμέν σε.

Τῶν Ἀθλοφόρων ῥωννύων Μάρτυς τὸ φρόνημα, λόγοις ὁμοῦ καὶ ἔργοις, πρὸς τελείους ἀγῶνας, σὺν τούτοις ἠγωνίσω ἀθλητικῶς, καὶ Χριστὸν ἐμεγάλυνας, τῇ σῇ ἀτρέπτῳ ἐνστάσει καὶ θαυμαστῇ, Σεβαστιανέ πανένδοξε.

Τὰς τῶν βελῶν ἐκκεντήσεις φέρων στερρότατα, τὴν τῶν μελῶν σου θλαῖσιν, ἀνδρικῶς καθυπέστης, καὶ ἔθλασας λεόντων τῶν νοητῶν, τὰ ὀστᾶ καὶ τὴν δύναμιν, ὡς στρατιώτης Κυρίου περιφανῆς, Σεβαστιανέ πανεύφημε.

Τοὺς τὴν ἁγίαν σου μνήμην πανηγυρίζοντας, καὶ ἀνυμνοῦντας Μάρτυς, τοὺς στερροὺς σου ἀγῶνας, φύλαττε καὶ σῶζε πάσης ὀργῆς, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, μαρτυρικῆ σου πρεσβεία πρὸς τὸν Χριστόν, Σεβαστιανέ μακάριε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τοῦ μαρτυρίου τὸν ἀγῶνα, ἐν πολλῇ φρονήσει, καὶ ἀνδρεία ψυχῆς, Σεβαστιανέ διήνυσας· ὑπεριδὼν γὰρ σαρκός, ἐν τῷ πυρὶ τῆς θείας ἀγάπης, πάντα σκύβαλα ἠγήσω, ἵνα Χριστὸν κερδίσης· καὶ βασάνων σκληρῶν, κατατολμήσας ἀνδρείως, τῆς πλάνης τὸν σύνδεσμον διέλυσας, καὶ ταῖς μαρτυρικαῖς συνήφθης χορεῖαις· μεθ' ὧν ἰκέτευε δεόμεθα, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε· καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος· τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀβραγῆ προστασίαν καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

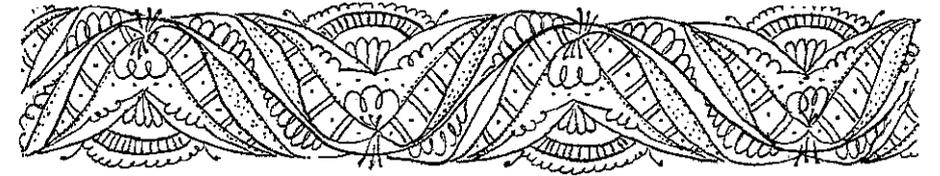
Τυπικά καὶ Μακαρισμοί.

Ἐν αὐτοῖς ἰσθῶμεν στίχους ἢ καὶ ψάλλομεν δ' ἐκ τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος τοῦ ἁγίου καὶ δ' ἐκ τῆς στ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος.

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.
Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ὁ ἐν Μάρτυσιν εὐκλεής, ὧν ἀλείπτῃς ᾠφθῆς, πρὸς ἀγῶνας ἀθλητικούς, μεθ' ὧν ἐκδυσώπει, δοθη-
ναι ἡμῖν πᾶσι, συγχώρησιν πταισμάτων, Σεβαστιανέ σοφέ.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

εἰς τὸν Ἁγιον Μεγαλομάρτυρα Σεβαστιανόν.

Ἐποιήθη ἐν Ἁγίῳ Ὁρει

ὑπὸ

Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος καὶ τὸ ἐξῆς·

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως ἐναθλήσας ἀνευδότῳ καρδία, καὶ καθελῶν τὸν πολυμήχανον ὄφιν, τῆς ἐπηρείας τούτου ἀπολύτρωσαι, πάντας τοὺς προστρέχοντας, τῇ ἀγία σου σκέπη, καὶ τὴν σὴν ἀντίληψιν, εὐλαβῶς ἐκζητοῦντας, Μεγαλομάρτυς Σεβαστιανέ, ῥῶσιν παρέχων, ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ Θεοτόκε τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι εἰ μὴ γὰρ σὺ προϊστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν'. ψαλμὸς καὶ ὁ κανὼν οὗ ἢ ἀκροστιχίς.

«Σεβαστιανέ ῥύσαι δεινῶν μέ. Γερασίμου».

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΤΩΝ ΕΠΙΧΗΡΩΝ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

Ἦχος ᾠδῆ Πά

Π Ν ε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Π Δ α θλη η τι ι κης χο ρει ει α α ας

κο ο ο ρυ υ φαι αι αι ος α λη θω ως α α α νε ε δει

ει ει χθης ως εν α α σροι οισ η η λι ι ι

ος Σε βα στι α νε ε πα αν θα α α α α αυ μα α

στε βι ω γαρ και λο ο ο ο ο γω ω ω κο σμου ου ου

με ε ε ε νος το υ περ Χριστου θα α νειν προ θυ μως

προ ει ει ει λου ως εν πα α α α σι ιν αγ χι ι ι ι

νους εν ω σο ο φως ε ξε παι αι δε ε ευ σας

ρω ω ως δι ι α α α θλη η η η η η σας με γα
 λο πρε ε πως π' ε ε ε δε ε ε ε ξω τω της νι ι
 ι κη ης δι α δη η η μα πα ρα Χρι στδ δ δ δ
 του Θε ε ε ου ου και σω τη η ρος των ψυ χων η η η
 μω ω ων

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΙΧΩΝ

Ηχος η̇ δ̇ Νη

ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι Υι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α πι
 ν τη α γα α πη του Χρι ι σου κρα ται ου
 ου με νο ο ος Α γι ι ε ε πα ρεμ βο ο λα ας α αλ

λο ο ο τρι ι ι ω ων κα τα Πα α αυ λο ον το ο ον
 Θε ει ει ει ει ον τη α θλη η η η η σει σου ε ε εκ
 λι ι ι ι νας και μα αρ τυ υ ρι ι κης πα ρεμ βο
 ο λης Τα ξι ι α ρχος ο ο φθεις Θε ο πρε πω
 ως δι ι ι η νυ υ σα ας το της αθ λη σε ως στα α α
 δι ι ι ι ον και νυ υ υν Σε βα στι α νε ε πο ο ο
 λυ υ υ υ υ υ α α θλε α πα αυ ρως ι ι κε ε ε
 ε ε ε ε τε ε ε ε ι κε ε τε ε ευ ε υ
 πε ε ε ε ε ρ των ψυ χω ω ων η η η η μων

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Ἦχος ᾠ̣ ᾠ̣ Πᾶ

π
ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

ω ω και Α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

π
Τ ου μαρ τυ ρι ου το ο ο ον α α γω ω ω

να εν πολ λη η φρο ονη η η η σει και αν δρει ει ει

ει α α ψυ υ χη ης Σε βα στι α νε δι ι ι η η

υ υ υ σας υ περ ι δων γαρ της σαρ κος εν τω

πυ ρι της θει ας α α γα α α πης παν τα σκυ υ βα

λα α η η η γη η η η σω ι ι ι να α Χρι σο ον

κερ δι ι ι ι ι σης και βα σα α α α α νο ων σκλη

η ρων κα τα τολ μη σας αν δρει ει ει ως της πλα α α α

νη ης τον συν δε σμον δι ε λυ υ σα ας και ταις μα αρ

τω υ υ ρι ι ι και αις συν η η η η η η φθη ης

χο ο ο ρει ει ει αις μεθ ω ων ι ι κε ε ε ε τε

ε ευ ε ε δε ε ε ο ο με ε ε θα με γα λο

μα αρ τυ υ υς ε ε ε ε ε εν δο ο ξε σω θη ναι τα

ας ψυ χα ας η η μω ω ω ων